

Dommerarbejdet vil blive meget betydeligt forøget. Man forbedrer deres Lønninger, og det kan jo være rigtigt, deri er jeg enig med det ærede Medlem, der nylig talte (Alfred Christensen). Men ud over Forslag om en Forøgelse med 4 Politimestre stilles der intet Forslag om en Forøgelse af Underretsdømmernes Antal, og der foreligger heller intet Forslag om deres Lønninger. Med Hensyn til disse Lønninger skal jeg kun bemærke, at den paagældende Lønningslov, saa vidt jeg ved, er fra 1861, altsaa er et halvt Hundrede Aar gammel. Der fandt senere, i 1870, en mindre Regulering Sted. Underretsdømmerne har saa af uvisse Indtægter de saakaldte Kopipenge, som vi drøftede i Fjor, men det er jo kun for ret faa og store Embeder, at dette betyder noget væsentligt. Det undrer mig, at naar vi nu faar forelagt Forslag om de kollegiale Retters Dømmers Lønninger, vi saa ikke i Fortsættelse af nogle Forhandlinger, der fandt Sted mellem Ministeren og alle Partier i Fjor, ser noget Forslag om Forandring af Lønningerne for Underretsdømmerne. Men naar man ikke her foreslaar nogen Forøgelse af deres Antal og heller ikke Forhøjelse af deres Lønninger, vil jeg dertil sige, at er det af Vigtighed — hvad Ministeren meget rigtigt fremhævede —, at de kollegiale Retters Dommere er første Klasses Jurister, gælder det ganske sikkert i ikke mindre Grad om Underretsdømmerne, thi det bliver alligevel Underretsdømmerne, som bliver de egentlige Bærere af en god Retsordning. Nedgang i Underretsdømmernes Kvalifikationer vil blive i allerhøjeste Grad følelig for Befolkningen. En Nyordning vil ganske sikkert vise sig at være nødvendig for Underretsdømmerne. Dømmerne vil, selv i mindre Embeder, være beskæftigede som Dommere mindst den halve Uge og i de store Embeder 5—6 Dage om Ugen. De vil saaledes ikke i den Grad kunne følge Kontorets øvrige og mangeartede Forretninger og Oppebørsler, som de har Ansvaret for, og som man i de sidste Aar, ret uforstandigt, synes jeg, naar man ser hen til Ønsket om at faa gennemført Retsplejereformen, har lagt paa disse Embedsmænd. Jeg skal saaledes nævne Oppebørsel af Arveafgift fra myndige Arvinger, hvilken Afgift tidligere betaltes til Amtstuen, Oppebørsel af Forlystelsesskatten og Automobilafgiften.

Jeg indser ikke, at det er rigtigt, at Gebyrer for Føged- og Auktionsforretninger ikke medtages i Lovforslaget om Rets-

afgifter. Hvorfor skrider Ministeren ikke til at ændre det ganske forældede Sportelreglement, som nu om 2 Aar kan fejre sit 100 Aars Jubilæum, og som indeholder uhyre mange sammensatte og temmelig meningsløse Bestemmelser? Mon dog ikke et Par praktiske Folk af dem, der har haft med disse Sager at gøre i nogen Tid, i Løbet af ganske kort Tid kunde faa dette Reglement ombyttet med en bedre Ordning. Dette indviklede mærkelige Sportelreglement medfører ogsaa et ganske meningsløst Arbejde ved Revision af Regnskaberne. Var det ikke naturligere, om man berigtigede disse Gebyrer ved Paaklæbning af Stempelmærker paa det paagældende Retsdokument, en Ordning, vi egentlig burde have gennemført, da vi vedtog Loven om Tinglæsningsgebyrer? Man vilde derved simplificere Regnskabet i en meget betydelig Grad og ligeledes Revisionen. I hvert Tilfælde er en Omdannelse af Sportelreglementet i allerhøjeste Grad ønskelig.

I Henhold til de foreliggende Lovforslag skal Kommunerne endnu en Gang narres for Udsigten til at blive af med Delinkventomkostningerne. Gang paa Gang i en lang Aarrække har man sagt: Det er dog Udgifter, som naturligt paahyler Statskassen, og som Kommunerne burde befrires for, men de beholder dem, og Kommunernes Udgifter bliver endda i meget betydelig Grad forøgede. Kommunerne skal efter § 2 b. i Lovforslaget om Udgifterne i Strafferetsplejen ogsaa afholde Udgifterne ved den tilsyneladende lille og uskyldige Ting, Indretning af Arresthuse og Retslokaler o. s. v. Men det bliver i Virkeligheden ikke Smaating, det her kommer til at dreje sig om, naar man henser til, at Fængselsdagens Antal i Modsætning til Straffearbejdet ganske sikkert vil blive forøget meget ved Gennemførelsen af den nye Straffelov, som er i Anmarch, en Forøgelse, som sikkert vil komme paa samme Maade, som der kom en stærk Forøgelse, efter at vi havde gennemført Straffelovstillæget af 1905.

Jeg skal da slutte med at sige, at de af mig fremhævede Forhold og de store Udgifter for Befolkningen, Statskassen og Kommunerne i Sammenligning med den Værdi, Loven om Rettens Pleje har, bevirker, at vor Sympati for Gennemførelse af de foreliggende Lovforslag er saare ringe. Beregningen af Udgifterne for Statskassen svæver i den Grad i det usikre, at det vil være ganske nødvendigt, at vi i Udvalget faar ganske anderledes